Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

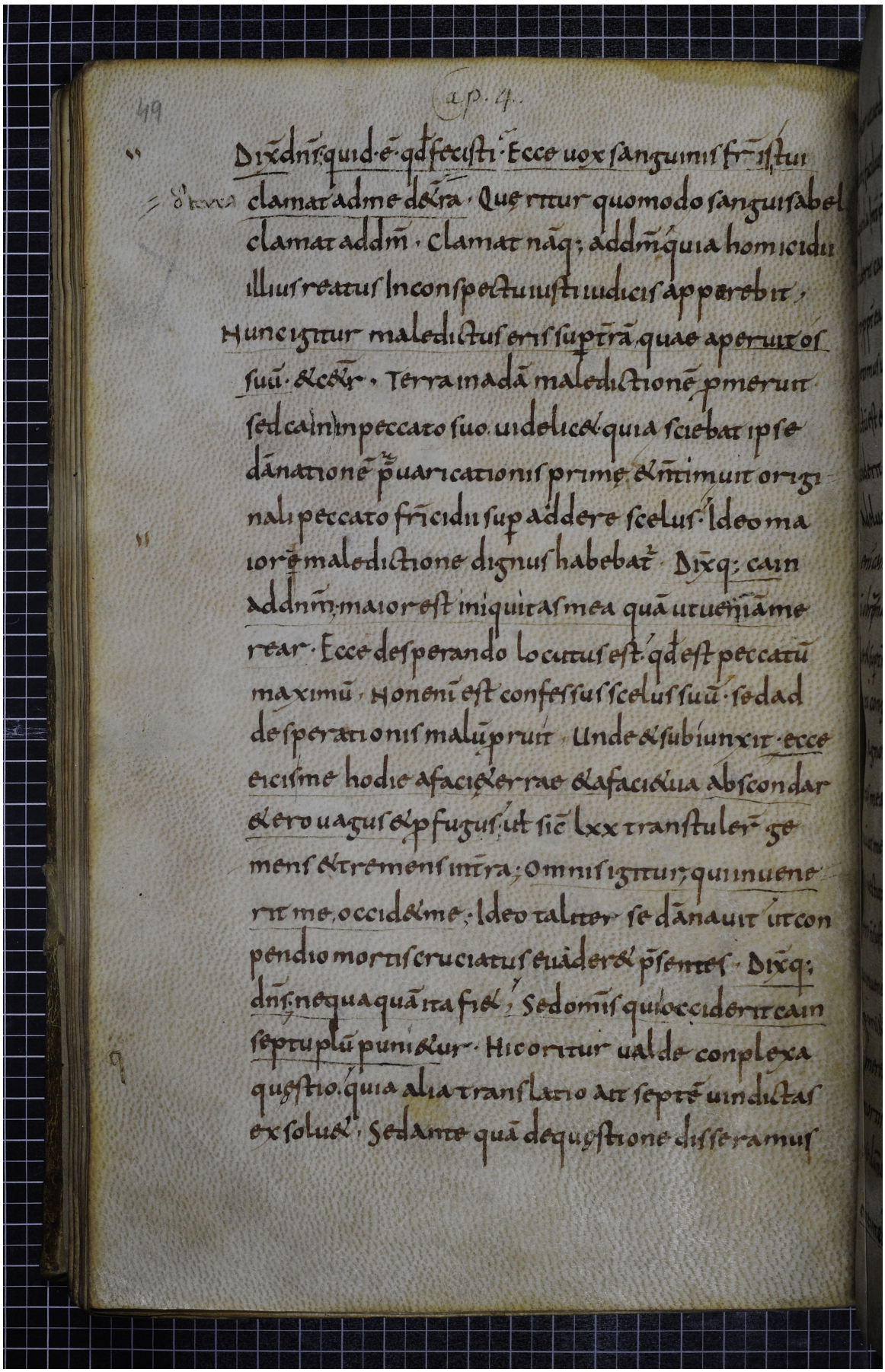

49 cap. 4.

Dixĕ dñs; quid ē qđ fecisti. Ecce uox sanguinis fr̄is tui
clamat ad me de terra. Quęritur quomodo sanguis abel
clamat ad dm̄. Clamat nāq; ad dm̄ quia homicidii
illius reatus in conspectu iusti iudicis apparebit.
Hunc igitur maledictus eris sup terrā quae aperuit os
suū. & cēt. Terra in nda maledictionē p̄meruit
sed cain in peccato suo uidelicet quia sciebat ipse
dānationē p̄uaricationis prime & intimuit origi
nali peccato fr̄icidii sup addere scelus. Ideo ma
iorē maledictione dignus habebat. Dixq; cain
ad dm̄; maior est iniquitas mea quā ut ueniam me
rear. Ecce desperando locutus est qđ est peccatū
maximū. Honestū est confessus scelus suū. sed ad
desperationis malū pruit. Unde & subiunxit. ecce
eicis me hodie a facie terrae & a facie tua abscondar
& ero uagus & p̄fugus. ut sic lxx transtulerē. ge
mens & tremens in terra; Omnis igitur; qui inuene
rit me occidet me; Ideo taliter se dānauit ut con
pendio mortis cruciatus euaderet p̄sentes. Dixq;
dns; ne qua quā ita fiet; Sed omnis qui occiderit cain
septuplū puniet̄. Hic oritur ualde complexa
quęstio. quia alia translatio ait septē uindictas
exsolues; Sed ante quā de quęstione disseramus